

نگاه

«دوما»ی سوریه و مسئله استفاده از سلاح شیمیایی

افشین غلامی

● مخالفان و گروه‌های مسلح معارض دولت سوریه اعم از مسلح تروریستی-تکفیری و مسلح میانه‌رو در منطقه دومای سوریه، دولت بشار اسد را به حمله شیمیایی در این منطقه متهم می‌کنند. حال بهتر است قدری دقیق‌تر و واقع‌بینانه‌تر به این مسئله بنگریم که آیا حمله شیمیایی دولت سوریه به این منطقه واقعیت دارد، یا تنها بازی رسانه‌ای مخالفان برای کشاندن پشتیبان خارجی است؟ نخست باید گفته شود چه از لحاظ برتری نظامی اعم از لجستیکی و ادواتی و چه از نظر برتری نفری، توان نظامی دو طرف را نمی‌توان مقایسه کرد؛ به همین دلیل، زمانی که طرفی از جنگ در قدرت کامل از نظر همه مؤلفه‌های نظامی بوده و آسمان و زمین را در اختیار دارد، اقدام به چنین عملی تا اندازه‌ای دور از واقعیت و حقیقت نظامی است.

دوم اینکه با توجه به حضور نظامی روسیه و همچنین یگان‌های مقاومت و برتری همه‌جانبه در محاصره منطقه نه‌چندان گسترده‌ای مانند غوطه‌شرقی، دیگر احتیاج به استفاده از سلاح نامتعارف از سوی دمشق محتمل به نظر نمی‌آید. سوم، با توجه به مذاکرات روسیه و دولت مرکزی با تروریست‌ها برای خروج از همه نواحی متصل به غوطه‌شرقی به‌ویژه منطقه دوما که اینک در تصرف «جیش‌الاسلام» قرار دارد، این اقدام در زمان تا حدودی از نظر شواهد سیاسی و نظامی دور از انتظار است.

چهارم اینکه اگر این فرض را بپذیریم که دولت سوریه به دوما در نزدیکی غوطه‌شرقی حمله شیمیایی کرده، پای این مطلب به میان می‌آید که در زمانی که همه نهادها و تریبون‌های بین‌المللی به‌ویژه غرب به رهبری آمریکا، علیه دولت سوریه و اقدامات روسیه در این کشور هستند، مباردت به این کار (یعنی حمله شیمیایی) جایز بوده است؟ قاعدتاً ناظر بر سیاسی یا نظامی بی‌طرفی نخواهد جواب دهد، می‌گوید مسلمان‌ه!

اما واقعیت چیست و آیا اساسا حمله شیمیایی صورت گرفته یا این از حربه‌های معارضان مسلح علیه دولت سوریه برای توجه و نگاه بین‌المللی به اقدامات این دولت و متحدانش است؟ به نظر بنده که چندباری در جبهه‌های سوریه حضور میدانی داشته‌ام، با وجود بمباران شدید هوایی روسیه و سوریه در غوطه‌شرقی و کشته‌شدن تعدادی از غیرنظامیان در این منطقه، این قبیل ادعاها از سوی معارضان مسلح، تنها «وقت‌ستانی» و یارگیری در بازی بعد از ملهک غوطه‌شرقی است.

در واقع، همه معارضان مسلح به توافق‌های آستانه چشم دوخته‌اند تا سرنوشت‌شان از سوی این نشست و یا قومیت ترکیه مشخص شود. نشست آستانه نقطه عطف «سیاست موازنه» به سوریه است؛ چراکه پس از ورود آمریکا به زمین سوریه، روسیه، ایران و ترکیه به‌عنوان شرکای جدید، اما نه‌چندان همدل وارد عمل شدند و سرنوشت جنگ را به سمت دیگری بردند. نشست اول و دوم آستانه تعیین‌تکلیف حلب و انتقال تروریست‌ها به ادلب و ورود ترکیه به جرابلس، اعزاز و مارع را به ارغمان آورد. نشست آستانه سه و چهار، قدرت‌گیری دولت سوریه و حرکت به سمت مرکز و شرق سوریه و ورود ترکیه به الیاب را در پی داشت. نشست آستانه پنج و شش، خروج تروریست‌ها از مرزهای غربی سوریه به مرز شرقی سوریه و کنترل بخش زیادی از شرق سوریه در دست ارتش این کشور را رقم زد و نشست آستانه هفت، به حمله دولت سوریه به غوطه‌شرقی و پاک‌سازی این منطقه و همچنین ورود نظامی ترکیه به غفرین منجر شد. نشست آستانه هشت نیز که چند روز پیش با وسعت و هیاهوی بیشتری، ازجمله حضور رؤسای جمهور سه کشور روسیه، ایران و ترکیه در استانبول پیگیری شد، از روند آتی تغییرات سیاسی و نظامی در سوریه پرده برمی‌دارد که احتمالا به تعیین‌تکلیف مسئله ادلب و در آینده جنوب سوریه و استان درعا می‌پردازد. اما چالش پس از نشست آستانه هشت و تعیین‌تکلیف نقاط باقی‌مانده در تصرف گروه‌های معارض سووری، این‌بار روند توافقات را به اتحاد شرق در برابر اتحاد غرب خواهد کشاند و مناقشه را به حضور نظامی آمریکا در شرق فرات و مسئله کرد‌ها تغییر خواهد داد. حال باید منتظر بود و دید که منافع هرکدام از طرفین چه خواهد بود و به‌خصوص ترکیه که صد سال در زمین غرب زیست سیاسی داشته و سه سالی است که به بلوک شرق نقل مکان کرده است، آیا پاینده به آستانه خواهد ماند یا تصرف کالای استراتژیکی مانند بخش گسترده‌ای از استان حلب را به‌عنوان پایان همکاری با این بلوک و نزدیکی مجدد با بلوک غرب دنبال می‌کند.

جان بولتون رسماً دیروز کار خود را به‌عنوان مشاور امنیت ملی دونالد ترامپ شروع کرد تا سومین نفری باشد که از زمان به‌قدرت‌رسیدن او، این سمت را عهده‌دار می‌شود. البته نشانه‌های حضور او از شب‌ه‌شب و با عزل مایکل آنتون، سخنگوی شورای امنیت ملی، آشکار شده بود. هرچند بولتون و دونالد ترامپ در برخی مسائل هم‌نظر هستند و ترامپ روی حمایت‌های بولتون حساب باز کرده، اما این دو در برخی مسائل کلیدی با هم اختلاف‌نظر دارند و همین مسئله می‌تواند آینده بولتون در این سمت را در هاله‌ای از ابهام قرار دهد. درحالی‌که بولتون به‌عنوان یک فرد جنگ‌طلب و طرفدار گزینه نظامی در ذهن‌ها نقش بسته است، ترامپ مخالف سرسخت حضور نظامی

آمریکا در منازعات منطقه‌ای است. در هر صورت مسائلی مانند جنگ سوریه، حضور نظامی آمریکا در افغانستان، توافق هسته‌ای ایران و کره شمالی، از جمله مسائلی است‌که بولتون باید در هفته‌ها و ماه‌های آتی برای آنها چاره‌ای بی‌یابد.

مصائب بولتون

به نظر می‌رسد در روزهای آتی، آنچه تمام توجه و توان بولتون را به خود معطوف می‌کند، وقوع یک حمله شیمیایی دیگر در سوریه باشد. همان اقدامی که ترامپ در تویت‌هایش شدیداً به آن واکنش نشان داد و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور سوریه و بشار اسد، رئیس‌جمهور سوریه را سرزنش کرد. بولتون به‌دلیل نگرش‌های جنگ‌طلبانه و اعتقاد راسخش (به این موضوع که ایالات متحده باید از قدرت نظامی بهره گیرد، شناخته می‌شود. از دیگر سو، رویکرد ترامپ درباره مسائلی مانند جنگ سوریه ناپایدار و حتی ضدونقیض بوده است. اظهارات هفته گذشته ترامپ مبنی بر اینکه نیروهای نظامی آمریکا باید از سوریه خارج شوند، عملاً در تضاد با دیدگاه وزارت دفاع این کشور قرار می‌گیرد. حال آنکه در یکی از تویت‌های دیگرش گفته بود مداخله نظامی قوی‌تر آمریکا در سوریه می‌توانست به سرنگونی اسد منجر شود؛ اما این تازه شروع ماجراست. بولتون و ترامپ مشکلاتی مانند مواجهه با کره شمالی، چالش‌های ادامه‌دار جنگ افغانستان و سرنوشت توافق هسته‌ای ایران را پیش‌رو دارند و البته نباید فراموش کرد که در تمامی این مناقشات منطقه‌ای، دست آمریکا تا حدود زیادی بسته است. در واقع این به بدین معنا نیست که ایالات متحده هیچ قدرتی ندارد، بلکه نیروهای بین‌المللی و منافع و سیاست داخلی کشورها می‌توانند دامنه اختیارات آمریکا را به‌ویژه در

منازعات منطقه‌ای محدود کنند.

به‌تازگی، مذاکرات صلح در افغانستان از سر گرفته شده است؛ کشوری که نظامیان آمریکایی پرشماری در آن حضور دارند، اما سازوکارها و سیاست داخلی در افغانستان در هر لحظه می‌تواند روند صلح را متوقف کند و آمریکا نیز در این زمینه اختیار و قدرت چندانی ندارد. در واقع آن‌طور‌که مقامات نظامی آمریکا می‌گویند، حفظ وضع موجود در افغانستان

برای آمریکا یک پیروزی محسوب می‌شود. همین قضیه درباره سوریه نیز صادق است. در شرایطی که اوضاع میدانی بر خلاف انتظارات آمریکا رقم خورده و متحدان این کشور را نیروهای دولتی عقب می‌زنند، عملاً آمریکا از گزینه نظامی چندان‌نی نیز برخوردار نیست. سال گذشته بعد از یک حمله

شیمیایی که گفته می‌شد توسط دولت اسد انجام شده، آمریکا یک حمله موشکی را به سوریه ترتیب داد؛ اما آن حمله در عمل چیزی را تغییر نداد و این‌بار نیز آمریکا در صورت حمله موشکی، به نظر می‌رسد نمی‌تواند تغییر زیادی ایجاد کند.

نقش چین و آینده کره شمالی

یکی دیگر از مسائلی که بولتون باید برای آن چاره‌ای بی‌یابد، قدرت‌گرفتن روزافزون چین است. بعد از موافقت ترامپ برای دیدار با کیم جونگ اون، رهبر کره‌شمالی، نقش چین در این قضیه پررنگ‌تر شد زیرا کیم در یک سفر مخفیانه و برای راینزی با مقامات دولت چین، بلافاصله عازم پکن شد. به نظر می‌رسد چین می‌خواهد حضور و نقش

جهان

جان بولتون رسماً کار خود را در کاخ سفید شروع کرد

مصائب یک جنگ طلب

مهمی در مذاکرات پیش‌رو داشته باشد. بدون تردید شی چین‌پینگ به‌هیچ‌عنوان نمی‌خواهد در قضیه کره شمالی به حاشیه رانده شود؛ بنابراین بولتون و ترامپ هر نقشه‌ای که برای کره شمالی در سر دارند، نباید از نقش چین غافل شوند. همچنین نباید فراموش کرد که چین و آمریکا به‌تازگی وارد یک جنگ اقتصادی با هم شده‌اند. بنا به گفته بسیاری از کارشناسان اقتصادی و سیاسی، چین به‌واسطه حاکمیت یک‌دست‌تر، تسلط بر

رسانه‌های داخلی و ذخیره ارزی بیشتر، از یک برتری نسبی نسبت به آمریکا برخوردار است.

با این اوصاف، به نظر می‌رسد هم ترامپ و هم بولتون به اتحادها و بسیاری از اشکندل مختلف دیپلماسی پاینده خواهند بود؛ برای مثال

بسیاری بر این باورند که تحریم‌ها نقش مؤثری در کنشاندن کره شمالی پای میز مذاکره داشته است، اما بدون همکاری چندجانبه به‌ویژه با چین به‌عنوان شریک اصلی تجاری کره شمالی، تردیده‌ای زیادی درباره اثربخشی این تحریم‌ها وجود دارد. به نظر نمی‌رسد برای موفقیت‌آمیزبودن مذاکرات صلح با کره شمالی، بولتون و ترامپ باید صبر و حوصله دیپلماتیک را پیشه کنند که کمتر در این دی‌می‌توان سراغ گرفت. به‌هرحال این مسئله می‌تواند پیامی مهم را برای بولتون و رئیسش، دونالد ترامپ، در پی داشته باشد. ترامپ و بولتون برای پیشبرد اهداف خود در سیاست خارجی آمریکا علاوه بر موانع داخلی، با بازیگران متعددی در عرصه جهانی

در واقع، نگرش جنگ‌طلبانه بولتون را می‌توان نشانه استیلای آمریکا بر جهان بعد از جنگ سرد دانست، درحالی‌که اوضاع امروز به کل تغییر کرده است. جالب اینکه خود بولتون اصرار دارد که علاقه چندانی به گزینه نظامی ندارد

مواجهند و همین مسئله دست آنها برای کنترل منازعات دیگر مناطق را تا حد زیادی می‌بندد. این درسی است که سیاست‌مداران آمریکایی باید از جنگ‌های ویتنام، افغانستان و عراق آموخته باشند.

شباهت‌های بولتون و ترامپ

در واقع بولتون خود را یک آمریکا‌گرا تعریف می‌کند که قسم خورده از منافع کشورش دفاع کند. یک نکته مهم در دیدگاه‌های او که با دیدگاه‌های ترامپ نیز نزدیکی دارد این است که از نظر بولتون آمریکا تمامیت ارضی خود را قربانی اداره جهان کرده است.

این مسئله خیلی به ایده «نخست آمریکا» ترامپ شباهت دارد. او همچنین با نظر بسیاری از نخبگان آمریکایی بر سر این مسئله جهانی‌شدن و اینکه چندجانبه‌گرایی باید بر امنیت آمریکا اولویت داشته باشد، مخالف است. از نظر منتقدانش، او مردی است که برای هر مشکلی یک راه‌حل نظامی دارد. جالب اینکه بولتون همچنان از حمله به عراق دفاع می‌کند و متعقد است که برای متوقف‌کردن برنامه هسته‌ای کشورهایی چون کره‌شمالی و ایران باید به همین گزینه متوسل شد. این در حالی است که ترامپ دستاورد مداخله نظامی آمریکا در منطقه با هزینه چندهزار میلیارد دلاری را «هیچ» دانسته است.

همچنان جنگ طلب یا چرخش به دیپلماسی

نگاهی به عناوین کتاب‌هایی که بولتون نوشته از قبیل «ادله قانونی برای حمله به کره‌شمالی»، «چگونه بودجه سازمان ملل را قطع کنیم» و «برای عدم دستیابی ایران به بمب، ایران را بمباران کنید»، به‌خوبی گواه این رویکرد جنگ‌طلبانه است. البته نباید فراموش کرد بولتون بیشتر به خاطر خدمت در دولت جورج دبلیو بوش شناخته می‌شود؛ یعنی دورانی که آمریکا به لحاظ نظامی بی‌رقیب بود. در واقع، نگرش جنگ‌طلبانه بولتون را می‌توان نشانه استیلای آمریکا بر جهان بعد از جنگ سرد دانست. درحالی‌که اوضاع امروز به کل تغییر کرده است. جالب اینکه خود بولنون اصرار دارد که علاقه چندانی به گزینه نظامی ندارد. سارا تینزلی، مشاور ارشد او نیز اخیراً گفته که از نظر بولتون، دیپلماسی در بسیاری از مواقع کارساز واقع می‌شود. برخی از منتقدان سرسخت بولتون، افرادی هستند که قیلا با او کار کرده‌اند و او را فردی خودخواه، زیرآب‌زن و نمک‌نشناس می‌دانند اما هم‌زمان کم هم نیستند افرادی که با او هم‌نظر نبوده ولی توانایی‌های او را می‌ستایند که از آن جمله می‌توان به جیمز ای بیکر، از وزرای سابق خارجه آمریکا اشاره کرد.

کره‌شمالی برای مذاکره درباره خلع سلاح اتمی اعلام آمادگی کرد

آخرین گام برای دیدار جنجالی

شواهد و قرائین حاکی از آن است که رهبر کره‌شمالی و رئیس‌جمهوری ایالات متحده پس از ماه‌ها لفاظی علیه یکدیگر در نهایت با یکدیگر دیدار خواهند کرد؛ دیداری که نیویورک‌تایمز می‌گوید احتمالاً ماه آینده صورت می‌گیرد. روز گذشته، خبرگزاری رویترز سه نقل از یکی از مقامات آمریکایی اعلام کرد کره‌شمالی از آمادگی خود برای خلع سلاح هسته‌ای خبر داده است، به گفته این منبع که با شرط شناس‌ناشدن این است که گفت‌وگو کرده، پیونگ‌یانگ اعلام کرده کیم جونگ اون مایل است در این زمینه گفت‌وگو کند. این خبر در واقع برای اولین‌بار به‌طور رسمی تمایل کیم جونگ اون را برای دیدار با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، تأیید می‌کند. به گفته این مقام آمریکایی، کره‌شمالی این پیام را از طریق نمایندگانش در مذاکراتی سری به اطلاع مقامات آمریکایی رسانده است.

کره‌جنوبی هم که پیش از این واسط میان کره‌شمالی و آمریکا بود، این تماس‌ها را تأیید کرده است. کره‌شمالی گفته است کیم جونگ اون در جریان دیدار با دونالد ترامپ، آمادگی این کشور را برای خلع سلاح هسته‌ای در شبه‌جزیره کره اعلام خواهد کرد. در ماه مارس، مقامات کره‌جنوبی به دونالد ترامپ اطلاع دادند رهبر کره‌شمالی خواهان دیدار با او و مذاکره درباره مسئله هسته‌ای است؛ دوستی که رئیس‌جمهوری آمریکا مشتاقانه آن را پذیرفت؛ اما پیونگ‌یانگ تاکنون درباره آن سکوت کرده بود. گفته می‌شود دیدار کیم جونگ اون و دونالد ترامپ، رهبران کره‌شمالی و آمریکا، در ماه می برگزار خواهد شد.

یک مقام آمریکایی که نخواست نامش فاش شود، یکشنبه به رویترز گفت: از زمانی که پیونگ‌یانگ اعلام کرد می‌خواهد با آمریکا گفت‌وگو کند، مسئولان آمریکا و کره‌شمالی تماس‌های مخفیانه‌ای با یکدیگر داشته‌اند. گرچه به نظر می‌رسد دو طرف در حال مقدمه‌چینی

بر سرنگاه قضائی این کشور و رسانه‌ها وضع کند. آخرین داده‌های عصر یکشنبه از «دفتر ملی انتخابات» نشان‌دهنده مشارکتی ۶۸ درصدی بود که ۹ درصد بیش از مقطع مشابه در انتخابات ۲۰۱۴ است.

اوربن در جریان مبارزات انتخاباتی از مناظره با مخالفانش با صحبت با رسانه‌های مستقل خودداری و فقط در تجمع‌های هوادارانش سخنرانی کرد. این سخنرانی‌ها بر یک سیاست محوری متمرکز بود: متوقف‌کردن ورود مهاجران. او روز جمعه گفت: «مهاجران مثل زنگی است که مجارستان را آهسته‌آهسته می‌خورد». تحت رهبری اوربن، مجارستان در سال ۲۰۱۵ حصاری در طول مرزهایش با صربستان و کرواسی ایجاد کرد تا مانع ورود مهاجران غیرقانونی شود. سیاست‌های ضدمهاجرتی او و شعارهای تندش باعث نزاع با اتحادیه اروپا شده است. او با بدبینی به اتحادیه اروپا می‌نگرد و مخالف ادغام بیشتر مجارستان در آن است. او از جمله از شرکت در برنامه اتحادیه اروپا برای اسکان مجدد پناهجویان خودداری کرد و از ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، تمجید کرده است.

سه‌شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۷

رویداد

رایزنی اردوغان با پوتین

● «رجب طیب اردوغان»، رئیس‌جمهوری ترکیه، روز گذشته با «ولادیمیر پوتین»، همتای روسی خود، به رایزنی تلفنی پرداخت. اردوغان در این تماس تلفنی با همتای روسی خود درباره روابط دوجانبه و نیز حمله شیمیایی به شهر دوما در غوطه‌شرقی دمشق صحبت کرد. او در ادامه بدون اشاره به تداوم عملیات نظامی آنکارا در خاک سوریه خلاف موازین بین‌المللی و بدون کسب مجوز از دولت قانونی دمشق، درباره تحولات اخیر در سوریه به ابراز نگرانی بسنده کرد.

کشته‌شدن «دست راست» ابوبکر البغدادی

● منابع سازمان اطلاعات عراق اعلام کردند نیروهای امنیتی این کشور «دست راست» سرکرده داعش را در اطراف شهر کرکوک به هلاکت رسانده‌اند.

ادعای عجیب نخست‌وزیر ترکیه

● بن‌علی ییلدیریم، نخست‌وزیر ترکیه، در دیدار با سربازان ترکیه‌ای مستقر در افغانستان مدعی شد: «هرجا که سرباز ترکیه حضور داشته باشد، اعتماد، امنیت، حقانیت و صلح برقرار می‌شود». او که در سفری رسمی به افغانستان رفته است، در حاشیه این سفر با نیروهای ترکیه‌ای مستقر در افغانستان دیدار و گفت‌وگو کرد.

درخواست محمود عباس

● محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان، تهدید کرد تا زمانی که دولت توافق ملی تمام اداره غزه را در دست نگیرد، حاضر نیست به مسئولیت‌های خود در قبال این منطقه عمل کند. بر اساس گزارش خبرگزاری فلسطینی «معا»، عباس گفت: با برادران مصری درباره آشتی صحبت کردیم و به‌وضوح به آنها گفتیم زمانی به مسئولیت خود به صورت کامل عمل خواهیم کرد که همه چیز را تحویل بگیریم.

اخلال در حمل‌ونقل فرانسه

● در سومین دور از اعتصاب کارکنان بخش راه‌آهن فرانسه در ماه جاری میلادی، مجدداً سفرهای قطارها در این کشور با اخلال‌های گسترده روبه‌رو شد. این اعتصاب‌ها تاکنون بزرگ‌ترین چالش را برای طرح‌های اصلاحاتی اماتونل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، به وجود آورده‌اند.

جدایی سخنگوی

شورای امنیت ملی از ترامپ

● یکی از مقامات ارشد کاخ سفید تأیید کرد سخنگوی شورای امنیت ملی آمریکا، دولت این کشور را ترک می‌کند. به گزارش ایسنا، به نقل از هیل، این تازه‌ترین اقدام در درگونی‌های سازمان امنیت ملی و تیم سیاست خارجی دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکاست.

تغییر محل برگزاری نشست سران عرب

● منابع سیاسی اعلام کردند نشست آتی سران عرب که قرار بود در شهر ریاض عربستان برگزار شود، به شهر دمام در این کشور تغییر مکان داد. همچنین مجتهد، کاریر و فعال سیاسی مشهور عربستانی، در صفحه شخصی خود در توئیتر اعلام کرد ولیعهد سعودی تا سه ماه آینده به‌جای پدرش بر کرسی قدرت تکیه می‌زند.

مذاکرات هیئت

آمریکایی –انگلیسی با کردها

● روزنامه عربستانی الشرق الاوسط از وجود مذاکره آمریکا و بریتانیا با کردها و مسئولان عراقی برای بازگشت پیشمرکه‌ها به کرکوک خبر داد. این روزنامه نوشت: یک هیئت نظامی آمریکایی-انگلیسی برای بررسی بازگشت پیشمرکه‌ها به کرکوک و مناطق مورد مناقشه با مقامات نظامی عراق نشست داشت.

احتمال ورود ترامپ

به بحران «سد النهضة»

● گزارش‌های مطبوعاتی حاکی از آن است که احتمال دارد رئیس‌جمهور آمریکا در بحران پرونده «سد النهضة» میان مصر و اتیوپی مداخله کند. به گزارش ایسنا، روزنامه الحیاه به نقل از یک مسئول نزدیک به مذاکرات «سد النهضة» نوشت: پس از ناکامی همه طرف‌های بحران، احتمالاً دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، برای نزدیک‌کردن موضع سه کشور مصر، اتیوپی و سودان در این بحران ورود می‌کند.

نامزدی دوباره بوتفلیقه در الجزایر

● حزب حاکم «جبهه آزادی‌بخش ملی» الجزایر از بوتفلیقه خواست به مأموریت خود به‌عنوان رئیس‌جمهوری این‌کشور ادامه دهد. دبیرکل حزب «جبهه آزادی‌بخش ملی» الجزایر در نشستی که نمایندگان و وزرا نیز در آن حضور داشتند، از عبدالعزیز بوتفلیقه، رئیس‌جمهوری الجزایر، خواست تا مأموریتش را ادامه دهد.